

Handenvol haaiantanden

door Arjen Boswijk
h.a.boswijk@gmail.com

Afb. 1. Arjen Boswijk zoekt op het (opvallend schone en stille) strand van de Verdrongen Zwarte Polder naar fossiele haaiantanden.

Toen mijn vader stierf in 1985, erfde ik een oude vitrinekast waarin behalve wat opgezette vogels ook vondsten van hem ten toon waren gesteld. Stenen, vogeleieren en een medaille van

het Rode Kruis. In een hoekje van de kast lag een oud metalen dekseltje met zwarte haaien- en roggentanden, die hij vlak na de oorlog had gevonden bij Cadzand, in Zeeuws-Vlaanderen. Nieuwsgierig naar die vondsten besloten we een meivakantie door te brengen in Zeeland. Met onze jonge dochters (6 en 3 jaar) zochten we dagenlang tevergeefs naar het “zwarte goud”, zoals de miljoenen jaren oude tanden daar genoemd werden.

Afb. 2. Gevonden tand tussen de schelpen.

We bleken te zoeken op de verkeerde plaats...

Bij Nieuwvliet ligt het getijdengebied de Verdrongen Zwarte Polder (afb. 1), een weggeslagen duinenrij waar de Noordzee vrij spel heeft en waar op het strand oeroude haaiantanden te vinden zijn (afb. 2).

Scherpe, jonge ogen

Al snel waren onze dochters, met hun scherpe, jonge ogen, beter in het vinden van de haaiantanden dan wij. We gebruikten een zeef, aangeschaft in een speelgoedwinkel, en een klein plastic schepje. Net als veel anderen zochten we, al kruipend over het strand, tussen de schelpen, in het gruis en in de bran-

Over de auteur: Arjen Boswijk was via zijn opvoeding van jongs af aan gebiologeerd door geologie en paleontologie. De voorliefde voor de schatten van het binnenste van de aarde werd hem bijgebracht door zijn vader, die hem steeds didactisch onderwees en hem liefde bijbracht voor de geschiedenis van de planeet.

Afb. 3. Kinderhanden vol haaiantanden!

ding naar de fossielen. We vonden ze regelmatig en toonden elkaar trots wat we raapten (afb. 3 en 4). En elke avond voor het slapen legden we onze vondsten van de dag op tafel en probeerden we te ontdekken van welke haai welke tanden waren. Van de Tijgerhaai of de Engelhaai, van de Zaaghaai of de Vossenhaai? Om de soorten te determineren, gebruikten we de in Cadzand aangeschafte gids 'Zwart goud, haaiantanden en andere fossielen op het strand' (zie onder 'Meer lezen').

Afb. 4. Verzameling haaiantanden van het strand van de Verdrongen Zwarte Polder.

De tanden van de Megalodon

De oerhaai Megalodon zwemt al lang niet meer rond in de Noordzee. Het immense beest is uitgestorven. Het had een bek van één meter breed en kon tot vijftien meter lang worden! Zijn tanden waren soms wel tien centimeter lang. Die tanden vinden we jammer genoeg niet op de stranden, maar worden nog af en toe opgevist door bijvoorbeeld de vissers uit Breskens op de Noordzee.

Tanden in het zand

We kijken anders op dit strand we buigen naar het zand gebogen maar niet in de wind ik zoek hier tanden handenvol tussen de schelpen en het grind

Wij zoeken anders op dit strand de wind blaast vliegers over zee het is de oertijd die ik vind mijn dochters zoeken mee de avondzon zet ons in brand

De oogst aan zwart en puntig goud houden we in vier handen en alles smaakt nu zoet en zout de zee gaf haar geheimen prijs: oeroude haaiantanden

Arjen Boswijk
De Verdrongen Zwarte Polder
april 2017

Afb. 5. Gedicht door Arjen Boswijk.

Nu zijn de dochters 16 en bijna 13 en nog steeds kunnen we hen verleiden om mee te zoeken en onze schatten te delen. Nog ieder jaar gaan we naar Zeeuws-Vlaanderen en we zijn nog altijd opgetogen wanneer we fossiele tanden vinden. En kruiend op het schone Zeeuwse strand, denk ik dan altijd even aan mijn vader (afb. 5).

Alle afbeeldingen zijn van de auteur, tenzij anders aangegeven.

Meer lezen

- Wes, C. de, Zwart Goud - Haaiantanden en andere fossielen op het strand van Knokke tot Cadzand en van Nieuwvliet tot Breskens. Haaiantand Uitgeverij, april 2000. Voor enkele euro's aan te schaffen bij de VVV.